Lietas Nr. 11250037415
Lietas arhīva Nr. K19-0205-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā, 2015.gada 11.augustā

Kuldīgas rajona tiesa,
tiesnese Liena Jansone

izskatīja rakstveida procesā pirmstiesas vienošanās procesa kārtībā noslēgto prokurora vienošanos par sodu /pers.A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 152.panta pirmās daļas, /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas, 152.panta pirmās daļas un

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ veica prettiesiskas darbības, atņemot personai iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu(nelikumīga brīvības atņemšana), kurām nav valsts amatpersonas noziedzīga nodarījuma pazīmju, *šādos apstākļos:*

2015.gada 12.jūnijā, ap plkst. 15.00, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. B/ un /pers.A/, nolūkā atprasīt parādu no /pers. C/, ar /pers. D/ piederošo automašīnu AUDI 80, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, aizbrauca uz cietušā dzīvesvietu Kuldīgas novadā, Īvandes pagastā, mājas /Nosaukums A/. Noskaidrojis, ka cietušais atrodas kaimiņienes /pers. E/ dzīvoklī Nr./numurs/, /pers. A/ aizgāja uz minēto dzīvokli un prasīja cietušajam, kad viņš atdos parādu. Tā kā cietušais neko neatbildēja, tad /pers. A/ sagrāba viņu aiz drēbēm un teica, lai cietušais nākot viņam līdzi, pretējā gadījumā draudot viņu nogalināt. Kad cietušais atteicās doties līdzi un nokrita uz ceļiem, /pers. A/ tīši divas reizes ar roku iesita cietušajam pa pakausi, pēc tam sagrāba cietušo aiz drēbēm, izveda viņu no dzīvokļa un, turot aiz rokas, pret cietušā gribu, iesēdināja viņu automašīnas AUDI 80 aizmugurējā sēdeklī, tādējādi liedzot cietušajam atstāt automašīnu un iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu.

Tad /pers. C/, pamanījis, ka /pers. A/ un /pers. B/ bija pagājuši tālāk no automašīnas, atvēra automašīnas aizmugurējās durvis, izlēca no automašīnas un bēga projām, taču /pers. A/ bēgšanu pamanīja un lika /pers. B/ sekot cietušajam pa mājas otru pusi. /pers. B/ pamanīja, ka cietušais bija noslēpies zālē, tāpēc pieskrēja pie viņa un kopā ar /pers. A/, saķerot aiz rokām, piecēla cietušo un pret viņa gribu, aizveda viņu atpakaļ līdz automašīnai, kur /pers. A/ cietušo iesēdināja automašīnas AUDI 80 aizmugurējā sēdeklī. Tādā veidā /pers. B/ atbalstīja /pers. A/ prettiesiskās darbības, atņemot cietušajam iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu. Lai cietušais nevarētu aizbēgt, /pers. A/ noslēdza automašīnas aizmugurējās durvis, pēc tam iekāpa automašīnas vadītāja sēdeklī, /pers. B/ priekšējā pasažieru sēdeklī un no mājas /Nosaukums A/ pagalma aizbrauca Ēdoles virzienā. Lai cietušais nevarētu piezvanīt policijai, /pers. B/ no cietušā mobilā telefona NOKIA 310 izņēma akumulatoru EUR 10,00 vērtībā, savukārt, mobilo telefonu atdeva atpakaļ. /pers. A/, saprotot, ka parādu no cietušā neatgūs, nolēma viņu aizvest uz mežu un atstāt.

Izbraucot cauri Ēdolei, /pers. A/ nogriezās uz ceļa, kas ved uz mājam "/Nosaukums/" Ēdoles pagastā, pa to nobrauca aptuveni 4-5 km, tad nogriezās uz meža ceļu, kas ved uz mājām /Nosaukums B/, Ēdoles pagastā un aptuveni pēc 1km, atrodoties mežā, automašīnu apturēja, atslēdza automašīnas aizmugurējās durvis un lika cietušajam izkāpt no automašīnas. Pēc tam /pers. A/ un /pers. B/ aizbrauca

prom.

/pers. A/ noziedzīgo darbību rezultātā un /pers. B/ atbalstot minētās prettiesiskās darbības, tika ierobežota /pers. C/ pārvietošanās, liedzot viņam noteikt savu atrašanās vietu un brīvi pārvietoties, nodarot cietušajam materiālo kaitējumu EUR 10,00 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 152.panta pirmajā daļā.

/pers. B/ atbalstīja prettiesiskas darbības, atņemot personai iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu(nelikumīga brīvības atņemšana), kurām nav valsts amatpersonas noziedzīga nodarījuma pazīmju, *šādos apstākļos:*

2015.gada 12.jūnijā, ap plkst. 15.00, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. B/ un /pers. A/, nolūkā atprasīt parādu no /pers. C/, ar /pers. D/ piederošo automašīnu AUDI 80, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, aizbrauca uz cietušā dzīvesvietu Kuldīgas novadā, Īvandes pagastā, mājas /Nosaukums A/. Noskaidrojis, ka cietušais atrodas kaimiņienes /pers. E/ dzīvoklī Nr./numurs/, /pers. A/ aizgāja uz minēto dzīvokli un prasīja cietušajam, kad viņš atdos parādu. Tā kā cietušais neko neatbildēja, tad /pers. A/ sagrāba viņu aiz drēbēm un teica, lai cietušais nākot viņam līdzi, pretējā gadījumā draudot viņu nogalināt. Kad cietušais atteicās doties līdzi un nokrita uz ceļiem, /pers. A/ tīši divas reizes ar roku iesita cietušajam pa pakausi, pēc tam sagrāba cietušo aiz drēbēm, izveda viņu no dzīvokļa un, turot aiz rokas, pret cietušā gribu, iesēdināja viņu automašīnas AUDI 80 aizmugurējā sēdeklī, tādējādi liedzot cietušajam atstāt automašīnu un iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu.

Tad /pers. C/, pamanījis, ka /pers. A/ un /pers. B/ bija pagājuši tālāk no automašīnas, atvēra automašīnas aizmugurējās durvis, izlēca no automašīnas un bēga projām, taču /pers. A/ bēgšanu pamanīja un lika /pers. B/ sekot cietušajam pa mājas otru pusi. /pers. B/ pamanīja, ka cietušais bija noslēpies zālē, tāpēc pieskrēja pie viņa un kopā ar /pers. A/, saķerot aiz rokām, piecēla cietušo un pret viņa gribu, aizveda viņu atpakaļ līdz automašīnai, kur /pers. A/ cietušo iesēdināja automašīnas AUDI 80 aizmugurējā sēdeklī. Tādā veidā /pers. B/ atbalstīja /pers. A/ prettiesiskās darbības, atņemot cietušajam iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu. Lai cietušais nevarētu aizbēgt, /pers. A/ noslēdza automašīnas aizmugurējās durvis, pēc tam iekāpa automašīnas vadītāja sēdeklī, /pers. B/ priekšējā pasažieru sēdeklī un no mājas /Nosaukums A/ pagalma aizbrauca Ēdoles virzienā. Lai cietušais nevarētu piezvanīt policijai, /pers. B/ no cietušā mobilā telefona NOKIA 310 izņēma akumulatoru EUR 10,00 vērtībā, savukārt, mobilo telefonu atdeva atpakaļ. /pers. A/, saprotot, ka parādu no cietušā neatgūs, nolēma viņu aizvest uz mežu un atstāt.

Izbraucot cauri Ēdolei, /pers. A/ nogriezās uz ceļa, kas ved uz mājam "/Nosaukums/" Ēdoles pagastā, pa to nobrauca aptuveni 4-5 km, tad nogriezās uz meža ceļu, kas ved uz mājām /Nosaukums B/, Ēdoles pagastā un aptuveni pēc 1km, atrodoties mežā, automašīnu apturēja, atslēdza automašīnas aizmugurējās durvis un lika cietušajam izkāpt no automašīnas. Pēc tam /pers. A/ un /pers. B/ aizbrauca prom.

/pers. A/ noziedzīgo darbību rezultātā un /pers. B/ atbalstot minētās prettiesiskās darbības, tika ierobežota /pers. C/ pārvietošanās, liedzot viņam noteikt savu atrašanās vietu un brīvi pārvietoties, nodarot cietušajam materiālo kaitējumu EUR 10,00 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā, 152.panta pirmajā daļā.

Pirmstiesas procesā prokurors G.Mežiņš, ievērojot Kriminālprocesa likuma 325. – 327.panta, 433.–437.panta noteikumus, un apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ noslēguši vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

Ar tiesneses 2015.gada 22.jūlija lēmumu nolemts lietu iztiesāt rakstveida procesā. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 540.[1] panta prasībām minētais lēmumus nosūtīts prokuroram, apsūdzētajiem, aizstāvim, cietušajam izskaidrojot, ka procesa dalībniekiem ir tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesnesim un iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

Noraidījums tiesnesei nav pieteikts, un iebildumi par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā nav saņemti.

2015.gada 16.jūlija vienošanās protokoli noslēgti, ņemot vērā šādus apstākļus:

- ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ ir piekrituši vienošanās procesa piemērošanai, apsūdzētajiem ir izskaidrotas tiesības vienošanās procesā, kas rodas līdz ar vienošanās noslēgšanu, un sekas, kas rodas līdz ar vienošanās noslēgšanu, tiek atzīts, ka krimināllietā ir noskaidroti apstākļi, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, un apsūdzētie piekrīt viņam inkriminētā nodarījuma apjomam, juridiskajai kvalifikācijai, radītā kaitējuma novērtējumam, proti, ka /pers. A/ izdarīja *prettiesiskas darbības, atņemot personai iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu(nelikumīga brīvības atņemšana), kurām nav valsts amatpersonas noziedzīga nodarījuma pazīmju, izvirzītajā apsūdzībā norādītajos faktiskajos apstākļos, kuri atreferēti šā sprieduma aprakstošajā daļā un kvalificēti saskaņā ar Krimināllikuma 152.panta pirmo daļu*; ka /pers. B/ atbalstīja *prettiesiskas darbības, atņemot personai iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu(nelikumīga brīvības atņemšana), kurām nav valsts amatpersonas noziedzīga nodarījuma pazīmju, izvirzītajā apsūdzībā norādītajos faktiskajos apstākļos, kuri atreferēti šā sprieduma aprakstošajā daļā un kvalificēti saskaņā ar Krimināllikuma 20.panta ceturto daļu, 152.panta pirmo daļu;*

- ka ar /pers. A/ Krimināllikuma 152.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma un /pers. B/ Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā, 152.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu radīts mantisks kaitējums /pers. C/, kurš izskatāmajā kriminālprocesā ir atzīts par cietušo un ir pieteicis mantiskā kaitējuma kompensāciju EUR 10 apmērā, kuru apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ pilnībā atzīst un apņemas to solidāri atlīdzināt;

- ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ un /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli tiek atzīts tas, ka viņi vaļsirdīgi atzinušies un nožēlojuši attiecīgi katrs sava izdarītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu;

- ka saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli tiek atzīts apstāklis, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē;

- par apsūdzētā /pers. A/ personību pirmstiesas procesā noskaidroto – agrāk par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu ir sodīts vienu reizi, sodāmība dzēsta, strādā SIA "Inbūve";

- par apsūdzētā /pers. B/ personību pirmstiesas procesā noskaidroto – agrāk nesodīts, strādā gadījumdarbus.

Ņemot vērā fiksēto vienošanās protokolā, ar apsūdzēto /pers. A/ pirmstiesas procesā tika panākta vienošanās par to, ka prokurors lūdz tiesu atzīt par vainīgu /pers. A/ noziedzīga nodarījuma, kāds paredzēts Krimināllikuma 152.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu, piekto daļu, soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 26.jūnija līdz 2015.gada 27.jūnijam (2 dienas), kas atbilst 16 piespiedu darba stundām.

Tiesa atzīst, ka nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu izvirzītajā apsūdzībā norādītajos faktiskajos apstākļos un apjomā, kas pilnībā pierādīts pirmstiesas procesā, un /pers. A/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 152.panta pirmās daļas – *prettiesisku darbību izdarīšana, atņemot personai iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu(nelikumīga brīvības atņemšana), kurām nav valsts amatpersonas noziedzīga nodarījuma pazīmju*, un par šīm darbībām /pers. A/ ir sodāms.

Tiesa atzīst, ka ir Kriminālprocesa likuma 433.panta pirmajā daļā noteiktais pamats vienošanās par vainas atzīšanu un sodu noslēgšanai starp prokuroru un apsūdzēto /pers. A/.

Tiesa, pārbaudījusi noslēgto vienošanos, kas fiksēta 2015.gada 16.jūlija vienošanās

protokolā, būdama iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, ir pārliecinājusies un konstatēja, ka prokurora un apsūdzētā /pers. A/ pirmstiesas procesā noslēgtā vienošanās par vainas atzīšanu un piemērojamo sodu ir pamatota, noslēgta, ievērojot Krimināllikuma un Kriminālprocesa likuma 325.–327.panta, 433.– 437.panta prasības.

Noslēgtā vienošanās par soda veidu un apmēru atbilst Krimināllikuma 152.panta pirmās daļas soda sankcijai. Tiesa atzīst, ka vienošanās par sodu atbilst Krimināllikuma prasībām un ir ievēroti Krimināllikuma 35.panta, 46.–48.pantā paredzētie soda noteikšanas principi un apstākļi, kas bija jāņem vērā, vienojoties par sodu.

Tiesa atzīst, ka vienošanās ir pareizi norādīts, ka apsūdzētajam nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, un ir konstatējams atbildību mīkstinošs apstāklis – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēla, ko var atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, un tiesa attiecīgi par tādu atzīst, apstiprinot šo vienošanos.

Tiesa uzskata, ka panāktā vienošanās par piespiedu darba piemērošanu ir adekvāta un atbilstoša. Piespiedu darbs kā soda veids tiesas ieskatā ir efektīvs un audzinošs sods, ņemot vērā izskatāmā noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību.

Tiesa secina, ka piespiedu darbs uz 120 stundām ir taisnīgs soda apmērs apsūdzētajam /pers. A/, ņemot vērā nodarītā mantiskā kaitējuma apmēru, kas vērtējams kā neliels. Izraudzītais soda apmērs tiesas vērtējumā sasniegs soda mērķi, ir atbilstošs un adekvāts apsūdzētā personības novērtējumam, kas atreferēts vienošanās protokolā, respektējot noziedzīgā nodarījuma klasifikāciju un apdraudējuma raksturu.

Ņemot vērā iepriekš minētos tiesas motīvus par noslēgto vienošanos, tiesa atzīst, ka vienošanās, kas noslēgta starp prokuroru un apsūdzēto /pers. A/ kā likumīga un pamatota ir apstiprināma un taisāms notiesājošs spriedums.

Ņemot vērā fiksēto vienošanās protokolā, ar apsūdzēto /pers. B/ pirmstiesas procesā tika panākta vienošanās par to, ka prokurors lūdz tiesu atzīt par vainīgu /pers. B/ noziedzīga nodarījuma, kāds paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā, 152.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 80 stundām.

Tiesa atzīst, ka nav šaubu par apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu izvirzītajā apsūdzībā norādītajos faktiskajos apstākļos un apjomā, kas pilnībā pierādīts pirmstiesas procesā, un /pers. B/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas, 152.panta pirmās daļas – *prettiesisku darbību, atņemot personai iespēju brīvi noteikt savu atrašanās vietu(nelikumīga brīvības atņemšana), kurām nav valsts amatpersonas noziedzīga nodarījuma pazīmju*, *izdarīšanas* atbalstīšana, un par šīm darbībām /pers. B/ ir sodāms.

Tiesa atzīst, ka ir Kriminālprocesa likuma 433.panta pirmajā daļā noteiktais pamats vienošanās par vainas atzīšanu un sodu noslēgšanai starp prokuroru un apsūdzēto /pers. B/.

Tiesa, pārbaudījusi noslēgto vienošanos, kas fiksēta 2015.gada 16.jūlija vienošanās protokolā, būdama iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, ir pārliecinājusies un konstatēja, ka prokurora un apsūdzētā /pers. B/ pirmstiesas procesā noslēgtā vienošanās par vainas atzīšanu un piemērojamo sodu ir pamatota, noslēgta, ievērojot Krimināllikuma un Kriminālprocesa likuma 325.–327.panta, 433.– 437.panta prasības.

Noslēgtā vienošanās par soda veidu un apmēru atbilst Krimināllikuma 152.panta pirmās daļas soda sankcijai. Tiesa atzīst, ka vienošanās par sodu atbilst Krimināllikuma prasībām un ir ievēroti Krimināllikuma 35.panta, 46.–48.pantā paredzētie soda noteikšanas principi un apstākļi, kas bija jāņem vērā, vienojoties par sodu.

Tiesa atzīst, ka vienošanās ir pareizi norādīts, ka apsūdzētajam ir konstatēts viens

atbildību pastiprinošs apstāklis – noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē, un ir konstatējams atbildību mīkstinošs apstāklis – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēla, ko var atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, un tiesa attiecīgi par tādu atzīst, apstiprinot šo vienošanos.

Tiesa uzskata, ka panāktā vienošanās par piespiedu darba piemērošanu ir adekvāta un atbilstoša. Piespiedu darbs kā soda veids tiesas ieskatā ir efektīvs un audzinošs sods, ņemot vērā izskatāmā noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību.

Tiesa secina, ka piespiedu darbs uz 80 stundām ir taisnīgs soda apmērs apsūdzētajam /pers. B/, ņemot vērā nodarītā mantiskā kaitējuma apmēru, kas vērtējams kā neliels. Izraudzītais soda apmērs tiesas vērtējumā sasniegs soda mērķi, ir atbilstošs un adekvāts apsūdzētā personības novērtējumam, kas atreferēts vienošanās protokolā, respektējot noziedzīgā nodarījuma klasifikāciju un apdraudējuma raksturu.

Ņemot vērā iepriekš minētos tiesas motīvus par noslēgto vienošanos, tiesa atzīst, ka vienošanās, kas noslēgta starp prokuroru un apsūdzēto /pers. B/ kā likumīga un pamatota ir apstiprināma un taisāms notiesājošs spriedums.

Tiesa novērtē kā pamatotu pirmstiesas procesā /pers. C/ pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 10 apmērā. Pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru un savu atlīdzināšanas pienākumu atzīst apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/. Tas nostiprināts vienošanās protokolos.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu un trešo daļu tiesa nolemj kaitējuma kompensāciju /pers. C/ noteikt tās pieteiktajā EUR 10 apmērā.

Pienākumu samaksāt tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju, ņemot vērā Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto, tiesa uzliek solidāri apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/, kuri tiek atzīti par vainīgiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kura rezultātā nodarīts kaitējums tiesas noteiktās kompensācijas apmērā. Pienākums īstenojams piedziņas ceļā, jo kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts.

Šajā krimināprocesā tiesai nav izlemjamu jautājumu par procesuālajiem izdevumiem un rīcību ar lietiskiem pierādījumiem.

Pirmstiesas krimināprocesā apsūdzētajam /pers. A/ ir piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums tuvoties noteiktai personai. Drošības līdzekļu turpmākai saglabāšanai tiesa nekonstatē pamatu, līdz ar to, tie ir atceļami ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Pirmstiesas krimināprocesā apsūdzētajam /pers. B/ ir piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā. Drošības līdzekļa turpmākai saglabāšanai tiesa nekonstatē pamatu, līdz ar to, tas ir atceļams ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ bija aizturēts 2015.gada 26.jūnijā un atbrīvots no īslaicīgās aizturēšanas vietas 2015.gada 27.jūnijā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piektās daļas un 52.panta pirmās daļas 2.punkta noteikumiem šis laiks jāieskaita soda izciešanā kā sešpadsmit piespiedu darba stundām atbilstošs laiks.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 540.[1] pantu, 542.pantu, 543.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 152.panta pirmajā daļā.

Apstiprināt 2015.gada 16.jūlijā starp prokuroru un apsūdzēto /pers. A/ noslēgto vienošanos un sodīt /pers. A/ pēc Krimināllikuma 152.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 120 (simtu divdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu, piekto daļu, soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 26.jūnija līdz 2015.gada 27.jūnijam (2 dienas), kas atbilst 16 piespiedu darba stundām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegumu tuvoties noteiktai personai - atcelt ar sprieduma pasludināšanas dienu.

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā, 152.panta pirmajā daļā.

Apstiprināt 2015.gada 16.jūlijā starp prokuroru un apsūdzēto /pers. B/ noslēgto vienošanos un sodīt /pers. B/ pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas, 152.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā - atcelt ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ par labu cietušajam /pers.C/EUR 10 (desmit *eiro*).

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā

Tiesnese L.Jansone